

ŽUPNI LISTIĆ

ŽUPA SV. MARTINA BISKUPA

Godina III – broj 16, travanj 2013.

GDJE SU PASTIRI?

Iv 10, 27-30

Danas je nedjelja "Dobrog pastira". Zove se tako, jer evanđelje govori o Dobrom pastiru. Isus samog sebe tako zove. "Ja sam pastir dobri", kaže o sebi. Nije li to drsko, uobraženo? I je li to tako simpatično, biti promatran kao ovca i ako se s nekim postupa kao s ovcom? Pastir i ovca – slika zavisnosti?

Na jednom zidu visjela je slika koja je prikazivala ovčara, pastira. Oslonjen na stablo, plete čarapu. Pokraj njega pas ovčar, a uokrug nedaleko njega ovce, stado. Iako je danas rijedak takav prizor, on izaziva u čovjeku osjećaj, da su ovce neslobodne, da su zavisne. To je prije svega slika sigurnosti. To nas podsjeća na čudesni psalam 23: "Gospodin je pastir moj, ni u čem ja ne oskudijevam. Na poljanama zelenim on mi daje odmora. Na vrutke me tihane vodi i krijepi dušu moju. Stazama pravim on me upravlja radi imena svojega. Pa da mi je i dolinom smrti proći, zla se ne bojim, jer ti si sa mnom. Tvoj štap i palica tvoja utjeha su meni. Trpezu preda mnom prostireš na oči dušmanima mojim. Uljem mi glavu mažeš, čaša se moja prelijeva. Dobrota i milost pratit će mene sve dane života moga. U Gospodnjem ću Domu prebivati kroz dane mnoge".

Nije li ta prastara biblijska molitva puna utjehe i hrabrenja, bodrenja? Sigurno je ta slika o pastirima danas za mnoge strana. Oni taj poziv nisu vidjeli ili čak doživjeli. Ipak vjerujem, da svatko osjeća duboku sigurnost o kojoj govori psalam 23. Tko se stavlja pod Božje pastirstvo, taj neće biti bezvoljna marioneta, ovca, koju se promatra samo kao stoku za klanje.

Isus je često posezao za slikom pastira. Osobito je to jako istaknuto u maloj slici o 100 ovaca. Jedna je zalutala i izgubila se. Pastir ide za njom, traži je dok je ne nađe. Ostavlja onih 99. Njemu je važna izgubljena ovca. I koja radost kad ju ponovno nađe! "U nebu će biti veća radost zbog jednog jedinog grešnika koji se obratio, nego zbog 99 pravednika, kojima ne treba obraćenja", kaže Isus.

„Ovce moje slušaju glas moj; ja ih poznajem i one idu za mnom". To je uzeto iz svakidašnjeg života pastira. One poznaju glas svoga pastira i vjeruju mu. Da, ne postoji samo to povjerenje u odnosu pastira i stada, nego između Boga i čovjeka, između Isusa i nas. "Nitko ih ne može ugrabiti iz moje ruke". To daje čvrsto pouzdanje! Isus jest i ostaje pastir dobri, i tko se njemu povjeri, neće biti razočaran.

Kod pastira, a to smo mi i trebali bi biti (biskupi i svećenici), na žalost nije uvijek tako. Mi često daleko zaostajemo iza ideala dobrog pastira. Ali ipak možemo kazati: mi čeznemo za tim, da budemo sličniji Isusu dobrom pastiru. Gdje ljudi doživljavaju takve pastire, tu se ponovno sabiru, skupljaju "ovčice". Danas, na nedjelju Dobroga pastira, molimo po svem svijetu za takve pastire. Mi ih trebamo hitno, neodgodivo.

U ovoj euharistiji, u ovom slavlju čuti glas našega Pastira znači čuti kako on nad kruhom i vinom kaže: Uzmite, jedite, i pijte, ja sam za vas. Taj glas smijemo i trebamo slijediti u povjerenju, s njim biti na dobrom putu, na putu, koji već ovdje i danas daje život i vodi u život.

fra Jozo Župić

ZAŠTO SE BOG NE POKAŽE?

Bilo bi to mnogo jednostavnije. Kolike bi se izbjegle zablude, pogriješke, zlodjela i nesreće, kad bi najviše dobro bilo prisutno među nama i vidljivo našim očima!

Općenito se navode tri razloga za tu odsutnost Boga što nas ostavlja u lutanju i sumnji: prvi je što bi nam njegova prisutnost oduzela svaku slobodu prosuđivanja i time bi na neki način determinizam prirode bio nadomješten njegovim, a on je htio da budemo slobodna bića; drugi je razlog što bismo izgubili neizmjerne blagodati vjere sa zaslugama koje su uz nju povezane. Treći je razlog što je Božja narav toliko različita od naše (on je beskonačan, a mi nismo; on je vječan, a mi ni to nismo, on je duh, a mi smo stvoreni od materije koja je podložna raspadanju) pa je nemoguće da on uđe na vrlo suženo polje naših sposobnosti. Tome se katkad nadodaje i četvrti razlog, uzet iz Pisma, po kojemu nitko ne može Boga vidjeti a da ne umre. Ali i ovi su razlozi sporni te se može reći, polazeći od posljednjega prema prvome, da ništa ne bi sprječavalo Boga, ako je već svemoguć, da nam dade sredstvo te doživimo njegovu prisutnost, ublažujući svoju svjetlost; da je vjera sigurno divna stvar, ali da anđeli, koji stoje pred Bogom i prema tome ne trebaju nikakvoga čina vjere, nisu zbog toga manje ljubljani nego mi; konačno, teško bi se našlo ljudsko biće koje ne bi bilo voljno zamijeniti svoju slobodu sigurnim jamstvom sreće.

MEĐUTIM... Jasno je da bi vidljiva prisutnost Boga stvorila posve drugi svijet, a mi upravo ovaj naš trebamo razumjeti.

Istina je da je Božja skrivenost uvjet za našu slobodu savjesti bez koje bismo bili tek mehaničke igračke bez i najmanje sposobnosti za dijalog.

Također je istina da ta Božja skrivenost dopušta procvat vjere, a tome se Bog u nama najviše divi. Jer je istina da nam naša osjetila pružaju sliku tek o posve malom dijelu stvarnosti: kad bi se sve "frekvencije" svemira snimile na traku dugu jedan kilometar, mi bismo od toga mogli pročitati tek komadić od tri milimetra; u tim uvjetima nemamo nikakve mogućnosti uhvatiti ono što bi se moglo nazvati "nulta frekvencija" nestvorene svjetlosti.

Naposlijetku, istina je i sukladno je sa Svetim pismom da "nitko ne može vidjeti Boga a da ne umre", jer bi to viđenje zahtijevalo toliko protezanja naših sposobnosti da bi to već bilo isto što i preobrazba.

Ali o toj skrivenosti, smotrenosti Boga može se dati i drukčije objašnjenje iz iskustva, a povezuje se s ljubavlju. To iskustvo proživljavaju svi mistici ili su ga jednoga dana doživjeli. "Ti si Onaj, koji je sve", kliknula je Katarina Sijenska, "a ja sam ona koja nije ništa" – to nije bilo neko vježbanje poniznosti, nego jednostavno spoznanje očite činjenice. Blještava duhovna svjetlost koja okružuje Boga očituje nevidljivu prisutnost tako velike nevinosti da pred njom svatko sebi sudi, oni najbolji u tome su najstroži – a u svojoj dobroti Bog upravo to ne želi.

Mnogi pod utjecajem stroge jansenističke misli predočuju Boga kao suca i boje se pristupiti pred njegovu sudište. Istina je da bismo mi pred neizrecivom čistoćom Božjom bili naklonjeni osuditi same sebe, stideći se ne što smo uvrijedili jednu svemoć, nego što smo ranili jedno dijete. Ali imat ćemo odvjetnika, a to će biti sam Bog, koji će nas zagovarati – protiv nas samih.

Velika je drama ljudske vrste u tome što ne razumije ništa o ljubavi, i ljubavi određuje granice koje postoje samo u našem vlastitom srcu.

(André Frossard: Bog u pitanjima)

DOSADNA SJENA

Bio jednom jedan čovjek koji se, kad bi ugledao svoju sjenu, toliko ljutio i bio zbog toga toliko tužan u životu, da se odlučio od nje odvojiti... Čovjek reče sâm sebi: „Uspjet ću se od nje odvojiti“. Tako ustade i počne trčati, ali svaki puta kada bi stavio nogu na zemlju, svoju sjenu bi ponovno ugledao. Reče tada sâm sebi: „Moram trčati brže“. Tako počne trčati brže, uvijek sve brže, i trčao je tako dugo dok nije iscrpljen pao na zemlju i umro. Nije mislio da se te tako dosadne sjene mogao osloboditi bez ikakvoga napora jednostavnim odlaskom pod sjenu drveta...

Thomas Merton

SJENA KOJA SPAŠAVA

Čovjek koji se sâm pokušava osloboditi svojih grijeha, pogoršava vlastitu situaciju. S mnogo manje napora, može se postići beskrajno više: dovoljno je poći onamo kamo nas vode vjera i poniznost, tj. u sjenu Kristovu. U Njegovoj sjeni, nestat će naše „sjene“.

don Enzo Boninsegna: Ispovjednik se ispovijeda

OGLASI

PROBA ZBORA je po dogovoru sa s. Cecilijom!

Ispit za krizmanike s djelatijem Krizme:
08. 05. 2013. u 19.00h. **OBAVEZNO** doći svi roditelji i kumovi krizmanika.

BLAGOSLOV POLJA O SV. MARKU,
četvrtak, 24. travnja: donijeti stručke pšenice na blagoslov!

KOLEKTA ZA BOGOSLOVE: Danas iza sv. mise skupljamo svoj dar za naše dominikanske bogoslove.

OZIVI

ZDENKO CINDRIĆ, župa Kapela, Botinac 11 i **MONIKA CIGLER**, župa Virje, Miholjanska 80, žele sklopiti sakrament ženidbe. Vjenčanje će biti 22. lipnja 2013. u župnoj crkvi u Virju.

Zahvaljujem obiteljima za obiteljski dar i dar za zvona. Potičem i ostale! Hvala i za doprinos za tiskanje župnog listića. Obiteljski dar darovale su obitelji:

Jedna obitelj, Šemovci

Jedna obitelj, Virje

Koščić, A. Starčevića 63

Sabolić, Gajeva 85A

Jedna obitelj, Virje

Markov, A. Starčevića 67

Marelja, Gorička 23

Uvijek trebamo vidjeti oboje: naše slabosti i našu veličinu. Biti ponizan znači oboje primiti i prihvatiti: moramo sami sebe poštivati! Na kraju je čovjek nedokučiva tajna: posve bogosličan i posve ljudski, neizrecivo lijep i velik. Čovjek je Božja radost.

Romano Guardini

SVETE MISE U TJEDNU 22.4. – 28.4.2013.

Datum	Dan	Kalendar	Misna nakana
21.4.	N	4. VAZMENA NEDJELJA Dobri pastir	8.00 – Sv. Misa (Sv. Ana): + Barbara i Andrija Jankov 9.30 – Sv. Misa (Šemovci): + Marija (spr.) i Martin Posavec (Čorbini) 11.00 – Župna sv. misa 17.00 – igrokaz dominikanskih bogoslova (dvorana Kraljice Mira na farofu) 18.00 – susret s kruničarima 19.00 + Katarina i Josip Ištvančić 20.00 – <i>Martinci</i> (susret u vjeronaučnoj dvorani)
22.4.	P		7.00 + Đuro Hegedušić i obit. Čižmešinkin
23.4.	U	<i>Sv. Juraj</i>	19.00 + Ivka i Ivan Krčmar 19.30 – Molitvena zajednica (vjeronaučna dvorana)
24.4.	S		16.00 – vjeronauk za prvopričesnike 19.00 + Petar i Ana Piskor, Marija Šklebar 19.30 – Marijina Legija
25.4	Č	<i>Sv. Marko ev.</i>	16.00 – usmeni ispit za krizmanike 19.00 + obit. Štimac i Šoš 19.30 – Blagoslov polja u parku i iza Euharistijsko klanjanje
26.4.	P		16.00 – usmeni ispit za krizmanike 19.00 – KUMULATIVNA: Vladimir Rendelj; Marica i Ivan Šignjar; Matija(m) Napan; Petar Matoničkin (15.g.-Mitrovica); Svjetlana Pros; u zahvalu; Đuro Babić; Barbara Špoljarić (1.mj.); Josipa i Ivan Špoljarić, Ana i Josip Kendelić; Marko i Treza Hontić; na nakanu; Marica Marčinko i svi iz obit.; Marko Matešić i obit.
27.4.	S		7.00 + Katica Šimunović i Ivan Grivić 9.00 – SUSRET MINISTRANATA 19.00 – Sv. Misa (Sv. Ana): + obit. Čizmazija
28.4.	N	5. VAZMENA NEDJELJA	9.30 – Sv. Misa (Šemovci): + Josip Šignjar 11.00 – Župna sv. misa 19.00 + Petar i Doroteja Matekov 20.00 – <i>Martinci</i> (susret u vjeronaučnoj dvorani)

Broj žiro računa: 2402006-1100089025 (Erste Banka); Izdaje: Župa Sv. Martina, Lj. Gaja 11, 48326 Virje; Telefon: 048/897-235, e-mail: zupni-ured-virje@kc.t-com.hr; Radno vrijeme župnoga ureda: utorak - petak (9,00-11,00 sati) i radnim danom nakon Sv. Mise; Uređuje: Lana Cikoš; Odgovara: vlč. Ivica Bačani, žpk.; Tisak u vlastitoj nakladi; Naklada: 300 komada